

Őszi tranzix

M. K. -nak

Én, Krúdy Gyula, minden idők legnagyobb magyar írója,
Ezennel kijelentem, hogy megbocsátok az
Ellenem vétkezőknek,
A holtaknak holtukban, az
Élőknek holtuk után.

Megbocsátok minden követőnek, utánczómnak
'S engem majmolónak, azért
Amit tett,
Mert boldogok a lelki szegények.

Megbocsátok minden szeretőmnek és minden szerkesztőmnek,
Mert kíméltek mikor
Nem kíméltek, 's
Nem kíméltek, mikor
Szerettek.

Megbocsátok minden olvasómnak,
Akár olvastak,
Akár nem olvastak.

És megbocsátok
Ady Endrének is, mert
Nagyobb mert lenni nálam,
És megbocsátok
Esti Kornélnak is, mert
Fiatalabb mert lenni nálam,
És megbocsátok
Kemény Istvánnak is.

Szavamat osszátok szét a szegények között.
Ami marad,
Adjátok a koldusoknak.

Szívemet, mi belőle marad,
Adjátok az árva szeretőknek.

Könyveimet rágják meg a molyok,
Az egerek vagy az emberek,
Ki-ki ízlése szerint.

Lábam nyomát ne keressétek.
Nevemet szátokra többé
Ne vegyétek.

Én, Krúdy Gyula, minden idők legszebb magyar írója,
Ezennel kijelentem, hogy megbocsátok
Magamnak,
Azért,
Amit tettem,
Azért,
Ami nem lehettem,
'S megbocsátok
Ezért,
A versért is.